

λιππουπόλει άρτοποιητών (πισιριτζήων). Ὑπογράφονται ὁ πρωτομα-
 ἴστωρ Χρήστος Θεοδώρου καὶ 20 μαῖστορες¹⁾. Καὶ ἕτερον ἀπὸ 10
 Ἰανουαρ. 1857 περὶ συμφωνίας ἀρτοποιῶν καὶ ἀρτοποιηστῶν²⁾.

1856 Ἰανουαρίου 15. Διορίζονται ὑπὸ τοῦ μητροπολίτου ἐν τῷ
 χωρίῳ Κιρί-κιογι 11 ἐγχώριοι τζοπαρτζήδες, οἵτινες «θέλουν θεωρεῖ
 τὰς ἐγχωρίους ὑποθέσεις καὶ ὅπως αὐτοὶ ἀποφασίσουν, τοῦτο θὰ γί-
 νηται καὶ αὐτοὶ θὰ εἰσακούωνται εἰς τὴν μητρόπολιν ἐκ μέρους τῶν
 χριστιανῶν καὶ θέλουν θεωρῶνται ἀντιπρόσωποι τῆς χώρας»³⁾.

1856 Μαρτίου 26. Ἀποβληθέντος τοῦ παλαιοῦ τζοπαρτζή τοῦ
 χωρίου Παντζάρ διορίσθησαν «τῇ ἐγχωρίῳ γνώμῃ» ἕτερος τζοπαρ-
 τζής, μουκτάρης καὶ συμβουλάτορες, «οἵτινες συμφώνως θέλουν
 θεωρεῖ τὰς ὑποθέσεις τοῦ χωρίου»⁴⁾.

1856 Ὀκτωβρίου 16. «Οἱ ὑποφαινόμενοι ἅπαντες ἐγχώριοι τῆς
 χώρας Βοδενῶν δηλοποιοῦμεν διὰ τοῦ παρόντος διὲς σήμερον συνελ-
 θόντες ἐπὶ τὸ αὐτὸ μὲ κοινὴν γνώμην καὶ ἀπόφασιν διορίσαμεν συμ-
 φώνως ἀντιπροσώπους τῆς χώρας ἡμῶν τοὺς ἑξῆς ἐγχωρίους μας...
 Οὗτοι οἱ δέκα τὸν ἀριθμὸν θέλουν συναποφασίζεῖν διὰ κάθε συμφέρον
 πολιτικόν, καθὼς καὶ εἰς κάθε περιστάσιν καὶ ὑπόθεσιν κοινὴν καὶ
 μερικὴν, τὴν ὁποῖαν ἀναφέρουσι διαγράμματος εἰς τὴν ἱερὰν μητρό-
 πολιν καὶ τοὺς προὔχοντας Φιλιππουπόλεως καὶ οἱ δέκα νὰ ὑπο-
 γράφωνται ἐκτὸς ἀσθενείας καὶ ἐλλείψεως τίνος ἐξ αὐτῶν, ὥστε βλέ-
 ποντες καὶ οἱ ἐν Φιλιππουπόλει τὴν συμφωνὸν αὐτῶν διάθεσιν θέ-
 λουσι καταβάλλει πᾶσαν προσπάθειαν πρὸς τὴν αἰσίαν ἀποπερά-
 τωσιν τῆς ὁποιασδήποτε ὑποθέσεως ἢ διαφορᾶς ὁποῖα δὲ ὑπόθεσις
 ἢ ἔγγραφον δὲν φέρει τὰς ἡμισείας τοῦλάχιστον ὑπογραφάς, τοῦτο
 θέλει εἶναι ἀπαράδεκτον εἰς τὴν κοινότητά μας, καθὼς καὶ εἰς τοὺς
 ἐν Φιλιππουπόλει. Οὕτω συναπεφασίσασαμεν ἐκ συμφώνου μὲ μίαν
 γνώμην καὶ θέλησιν καὶ εἰς πιστοποίησιν ἐξεδώκαμεν τὸ παρὸν ἀπο-
 δεικτικὸν ἔγγραφον». Ἡ κοινότης τῆς χώρας Βοδενῶν μὲ ἀρκετάς
 ὑπογραφάς Μάρτυρες 4 πρόκριτοι Φιλιππουπόλεως⁵⁾.

Κώδιξ Νικηφόρου
 καὶ Φιλιππουπόλεως
 καὶ Φιλιππουπόλεως
 Κ. Μυρλιδα
 Ἀποφ. 1857
 Ἐπιτομὴ ΑΔ
 τ. Ι Β. 1939
 σ. 117-118
 (15-16)

1) Κώδικος, σελ. 159. Ἴδε κατωτέρω III, 13. Τῶν μαῖστώρων οἱ 11 εἶναι
 βουλγαρῶν. — 2) Αὐτόθι, σελ. 214, ἴδε κατωτέρω, III, ἀρ. 19. — 3) Αὐτόθι,
 σελ. 165. Τὸ χωρίον εἶναι βουλγαρικόν καὶ οἱ διορισθέντες Βούλγαροι. — 4) Αὐ-
 τόθι, σελ. 179. Τὸ χωρίον ὡσαύτως Βουλγαρικόν καὶ οἱ διορισθέντες Βούλγα-
 ροί. — 5) Αὐτόθι, σελ. 208. Τὰ Βοδενά καίπερ βουλγαρῶν ἦτο ἐλληνικωτάτη
 κώμη ἐπὶ τῆς Ροδόπης, κειμένη ἡμίσειαν ὥραν μακρὰν βορειοδυτικῶς τοῦ Στενι-
 μάχου. Οἱ κάτοικοί του ἦσαν ἀποικοὶ τοῦ Στενιμάχου, ὡς διεπιστοῦτο ἐκ τῆς
 αὐτῆς διαλέκτου τῶν καὶ τῶν ἐθνῶν καὶ ἐθίμων. Ἴδε, Σ ω τ η ρ. Ἀ ν τ ω ν ἰ ἄ
 δ ο υ, τὰ Βοδενά, θρακικὴ ἐπετηρίς, 1897, Ἀθήναι, σελ. 134-139. Κατὰ τοὺς
 ἐσχάτους Βυζαντινοὺς χρόνους ἦτο ὄχυρόν, οὗ ἴχνη δὲν διεσώθησαν· ἐκαλεῖτο

1856, Ὀκτωβρίου 16. Κοινή ἀπόφασις τῶν Βοδενιωτῶν, ὅπως οὐδεὶς ρίπτῃ εἰς ὃν χώρον γίνεται ἡ ἀγορά (παζάρι) ἀποθλίμματα σταφυλῶν (τσήπουρα) ἢ σφάττῃ ἐκεῖ σφάγια· ὁ παραβάτης νὰ τιμωρῆται διὰ 10 διὰ τὸ πρῶτον καὶ 5 διὰ τὸ δεύτερον ὀκάδων ἀγιοκηρίου διὰ τὴν ἐκκλησίαν τῆς Παναγίας τοῦ χωρίου τῶν. Ὑπογράφονται οἱ αὐτοὶ ¹⁾).

1857 Φεβρουαρίου 27. Ἐπιστολὴ τῆς κοινότητος πρὸς τὸν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀποδημοῦντα Μιχαὴλ Γκεμισγερδάνην, ὅπως ἀντιπροσωπεύσῃ τὴν πόλιν καὶ τὴν ἐπαρχίαν πρὸ τοῦ πατριαρχείου καὶ τῆς ἱερᾶς Συνόδου ἐπιδίδων τὰς ἀποστελλομένας αὐτῷ δύο ἀναφορὰς ὑπὲρ τοῦ μητροπολίτου Χρυσάνθου συκοφαντουμένου καὶ κατηγορουμένου ὑπὸ τῆς γνωστῆς ὁμάδος ὡς μεροληπτοῦντος. Ὑπογράφονται 22 πρόκριτοι ²⁾).

1857 Μαΐου 14. Ἀναφορὰ τῆς κοινότητος Φιλιππουπόλεως πρὸς τὸν πατριάρχην καὶ τὴν ἱεράν Σύνοδον ὑπὲρ τοῦ μητροπολίτου Χρυσάνθου συκοφαντουμένου ὅτι δῆθεν κατήγγειλεν εἰς τὸν διοικητὴν Σαλέχ-πασιᾶν μελετώμενον κίνημα (τῶν Βουλγάρων). Ἐκθεσις τοῦ σκοποῦ τῆς ἐπισκέψεως τοῦ μητροπολίτου παρὰ τῷ διοικητῇ. Ὑπογράφονται 13 πρόκριτοι, 12 ἐσνάφια μετὰ τῶν σφραγίδων τῶν καὶ 7 τῆς πόλεως μαχαλέδες ³⁾).

1857 Μαΐου 28. Ἀναφορὰ τῆς κοινότητος πρὸς τὸν πατριάρχην καὶ τὴν ἱεράν Σύνοδον ὑπὲρ τοῦ μητροπολίτου Χρυσάνθου, ὅστις κατ' ἀκολουθίαν καταγγελίας ἐπὶ συκοφαντίᾳ ἀπήχθη ὑπὸ τοῦ ἀποσταλέντος ὑπὸ τοῦ διοικητοῦ Ἀδριανουπόλεως μ ο υ μ π α σ ί ρ η εἰς Ἀδριανούπολιν, ἵνα δικασθῇ εἰς τὸ ἐν Ἀδριανουπόλει συμβούλιον» παρὰ τὰς ἐκκλησιαστικὰς προνομίας. Ὑπογράφονται 5 κληρικοὶ, 43 προὔχοντες, 14 ἐσνάφια μετὰ τῶν σφραγίδων τῶν καὶ ὅλοι οἱ μαχαλέδες τῆς πόλεως μετὰ τῶν σφραγίδων τῶν ⁴⁾).

1857 Ἰουνίου 8. Ἐπιστολὴ τῆς κοινότητος πρὸς τὸν ἅγιον Φιλιππουπόλεως Χρυσάνθον, παραμείναντα ἐν Χάσκιόι κατὰ τὴν εἰς

δὲ **Μπέαδνος** (Καντακουζηνοῦ, ἱστορ. III, 66). Τὸ ὄνομα εἶναι προφανῶς Σλαυικὸν ἐκ τοῦ ἐπιθέτου **μπεάνδεν** κατὰ τὴν προφορὰν τοῦ διπλοῦ **ε** ὡς **εά** (πρβλ. Ὀρεχοβα-Ὀρεάχοβα-Ἀράχοβα) ἐσήμαινε δὲ τόπον πενιχρόν, στεῖρον, ἄνυδρον, ὡς καὶ εἶναι. Ἐκ τούτου κατὰ παρετυμολογίαν καὶ σύμφυρσιν πρὸς τὸ **β ο δ ἄ** (ὕδωρ) ἢ κατ' εὐφημισμὸν ὠνομάσθη **Β ο δ ε ν**, ὅθεν **Β ο δ ε ν ἄ**. Τὸ ὄχυρόν μνημονεύεται καὶ ὑπὸ τοῦ Ἀνοβέρτου κατὰ τὴν τρίτην σταυροφορίαν (1189), — 1) Αὐτόθι, σελ. 209. — 2) Παραρτήματος, σελ. 58-59. Ἴδε κατωτέρω III, ἀρ. 20. — 3) Αὐτόθι, σελ. 62-64. Ἴδε κατωτέρω, III, ἀρ. 22. — 4) Αὐτόθι, σελ. 65-67. Ἴδε κατωτέρω, III, ἀρ. 23.